

ĪSTA UN PAMATĪGA LIETA

LINA IZSTRĀDĀJUMU ZĪMOLA MUSCARI LINEN STĀSTS SĀKĀS AR NEJAUŠU MAMMAS UN MEITU SARUNU PIRMS VAIRĀKIEM GADIEM. EJOT PASTAIGĀ PA SAULKRASTIEM, VIŅAS ATSKĀRTUŠAS, KA JAU KĀDU LAIKU DOMĀ PAR VIENU UN TO PAŠU – LINA LIETĀM, KO TIK ĽOTI VĒLAS, BET NEREDZ VEIKALU PIEDĀVĀJUMĀ.

Ins māsām Lienei un Līvai nāk līdzi no bērnības. Viņas atceras stelles, kas stāvēja lauku mājas istabā pie loga, un vecāsmamas māsu Almastanti, kura auž kārtējo auduma gabalu. Atceras koka veļas rulli, ar kuru viņām ļava rullēt dvielus, palagus un galdauskus. Tie bijuši ļoti skaisti – ar tamborētām malām un

grezniem izšuvumiem. «Lins ir tāda īsta un pamatīga lieta, kas kalpo ļoti ilgi, un, protams, tā ir saite ar mūsu senčiem. Ne tikai skaists, bet arī dabai draudzīgs – tas mums pašām ir ļoti svarīgi. Cenšamies savu uzņēmumu veidot, izmantojot dabai draudzīgus materialus,» stāsta Liene. Ražošanas procesā tiek

piedomāts pie tā, lai nerastos nevajadzīgi atgriezumi, bet, kad tie rodas, pārtop stilīgos iepirkumu maisiņos, karodziņu virtenēs, matu gumijās vai mazos lina putniņos. Taču iedvesma radīt zīmolu viņām radās ne tikai no mīlestības pret linu, bet arī pret saviem bērniem.

«Zinājām, ka vēlamies bērnus audzināt pašas, tāpēc

nolēmām pamest savus pilna laika darbus, izveidot mazu ģimenes vadītu darbnīcu un darīt to, kas mums patīk vislabāk – radīt skaistas lietas no lina, vienlaikus pavadot laiku kopā ar mūsu mazajiem,» stāsta Liene. Muskaru ģimenes darbadienas parasti esot pilnas ar smiekliem un bērnu balsīm, un ģimeniskie brīzi nolasāmi arī produktu

No kreisās Liene, Ineta un Līva.

fotogrāfijās – tās visas uzņemtas pašu mājās vai dārzā, procesā iesaistot arī bērnus. Arī zīmola nosaukums nav izvēlēts nejauši, tas radies no dzimtas uzvārda Muskari. «Šādi izrādām cieņu un godu tētim, vecvecākiem un visām dzimtas sievietēm, kuru savulaik austie lina dvieļi, palagi un citi skaistie rokdarbi joprojām *silda*. Arī mazā, zilā pukķite muskarīte ar latīnisko nosaukumu *muscari*, kas, spītējot neparedzamajiem laikapstākļiem, cilvēku acis priecē jau agrā pavasarī, mūsu ceļā šķita īstā sabiedrotā,» piebilst Līva.

Biznesa plāns ar mazuļiem uz rokām

Jau kopš bērnības Muskaru ģimeni saistījusi nevis masu produkcija, bet gan lietas ar stāstu. Liene un Līva atceras, ka mamma vienmēr mudināja būt radošām, un tieši viņas atbalsts un

ZINĀJĀM, KA BĒRNUS
VĒLAMIES
AUDZINĀT PAŠAS,
TĀPĒC VISAS
NOLĒMĀM PAMEST
PILNA LAIKA
DARBU UN IZVEIDOT
ĢIMENES VADĪTU
DARBŅĀCU.

uzmundrinājums, radot uzņēmumu, bijis nenovērtējams. «Viņa ir mūsu radošais gars, mūsu zīmola rokraksts,» saka meitas. Kopš Saulkrastu pastaigas pagājuši gandrīz deviņi gadi – ceļš no pirmās sarunas un domas, ka to darīs visas kopā, līdz reāliem rezultātiem bijis diezgan tāls. Toreiz, kad lēnām jau, soli pa

ZĪMOLA DOSJĒ

- Uzņēmumu radījušas mamma Ineta Muskare un viņas divas meitas Liene un Līva 2017. gadā.
- Ražotne atrodas Inetas mājās, Limbažu novadā, Skultes pagastā.
- Ražo galda celīpus, salvetes, dvieļus, maizes maisīpus, lina segas, priekšautus, kleitas, pirts svārkus un cepures. Šogad sāks piedāvāt arī lina gultas veļu, kā arī plāno paplašināt bērnu lietu līniju.
- Zīmols popularizē zero waste filozofiju, tostarp beziepako-juma iepirkšanos, piedāvājot produktu maisīpus, organiskās kokvilnas kosmētikas aplīsus, kabatlakatiņus un citus dabai draudzīgus lina izstrādājumus.
- Izstrādājumi ir roku darbs, darināti no oeko-tex sertificēta lina un diegiem vai organiskās kokvilnas.
- *Muscari Linen* var iegādāties Brīvdabas muzeja e-gadatirgū, vietnē etsy.com., Facebook un Instagram@muscari linen.

AR KĀJU KUSTINOT RĀTIŅUS, VĒLĀS VAKARA STUNDĀS RAKSTĪJĀM BIZNESĀ PLĀNU.

solītim, virzījušās sava sapņa virzienā, Liene strādājusi bankā, bet Līva – medicīnas pētījumu jomā. Abas nolēmušas iestāties Burdas šūšanas skolā, apmeklējušas pirmās tekstila ražojumu izstādes, ražotājus. Taču tad Lienei pieteicās dvīņi – meitiņa un dēls. Biznesa plāna realizācija toreiz savu gaitu palēnināja, taču ideju apmaiņa, dažādu materiālu vākšana, paraugu gatavošana turpinājās.

Kad Lienes dvīni bija nedaudz apvēlušies, radusies iespēja pieteikties Nodarbinātības valsts aģentūras piedāvātajam atbalstam biznesa uzsākšanai. Lai gan šis laika posms abām māsām bijis tiešām traks – Līvai tikko piedzimis pirms bērniņš, bet Lienei bija jau trīs –, nolēmušas, ka šī iespēja jāizmanto. «Ar

kāju kustinot ratiņus, vēlās vakara stundās rakstījām biznesa plānu. Taču jāatzīst, ka tolaik bija liels ģimesnes atbalsts, bez tā vispār nekas nebūtu noticis,» viņas atceras.

Plāns tika apstiprināts, līdz ar to iegūts ļoti labs atspēriens biznesa uzsākšanai. Atpakaļceļa vairs nebija – 2017. gada otrajā pusē tika reģistrēts zīmols *Muscari Linen*, tad jau pirkti pirmie audumi, šujmašīna, veidoti pirmie produktu prototipi. «Šajā laikā arī sapratām, ka mūsu sākotnējā ilūzija, ka pašas arī visu šūsim, lēnām dziest un nāksies meklēt labu palīgu. Un tādu arī ieguvām – mūsu Dacīti, kura ir vienlaikus gan mūsu šūšanas eksperts, konsultants, gan dažkārt arī kritiķis. Vienā vārdā sakot – brīnišķīga kolēģe, ko mēs nemainītu ne

pret ko,» atklāj Līva.

Pēc gada tika *palaista* zīmola Facebook lapa un veikaliņs *etsy.com*, pirmos zero waste produktus varēja nopirkt beziepakojuveikaliņos.

Pietrūkst tirdziņu

Par spīti situācijai Latvijā un pasaule, pagājušais gads *Muscari Linen* bijis samērā ražīgs. Gada sākums turklāt pavisam veiksmīgs, jo uzsākta sadarbība ar ārvalstu uzņēmumiem. «Taču tad nāca pavasaris ar pilnīgu klusumu, jau vairs nesaprātām, ko darīt tālāk, jo plānotie pasūtījumi tika atlīkti un jauni klāt nenāca. Pēc nelielas apjukuma pauzes turpinājām veidot jaunus produktus un, ķemot vērā, ka mūsu skolēniem sākās attālinātās mācības un mājas lietas prasīja daudz vairāk

laika, centāmies šo klusumu izbaudīt. Vasarā ļoti pietrūka tirdziņu, it sevišķi Brīvdabas muzeja gadatirgus, kas bija ne tikai finansiāls zaudējums, – ne mazāk svarīgi, ka pazuda tiešais kontakts ar mūsu klientiem. Tieši tirdziņos parasti saņemam atsauksmes, redzam, kas vairāk patīk, par ko cilvēki interesējas. Jauki, ka tika izveidots *e-gadatirgus.lv*, kas noteikti palīdzēja vietējiem amatniekiem, arī mums,» saka Liene, atklājot, ka lielākas bažas esot par šo gadu, jo lielu daļu no apgrozījuma veido tieši eksports. «Turklāt pieaugašās nodokļu likmes mikrouzņēmuma nodokļa maksātājiem, kādi esam arī mēs, situāciju nemaz neatvieglo. ļoti grūti pašreiz paskaidrot mūsu ārvalstu klientiem, ka mēs ceļam cenas, jo valsts palielina

JOPROJĀM LIETOJAM DZIMTAS SIEVIEŠU DARINĀTĀS LIETAS UN IZMANTOJAM TĀS KĀ IEDVESMAS AVOTU SAVIEM DARINĀJUMIEM.

nodokļu slogu mazajiem uzņēmumiem.» Šobrīd uzņēmumā darbojas Liene un šuvēja Dace. Līva ir bērnu kopšanas atvaļinājumā, pirms gada viņai piedzima otrs puisītis. Taču abas ar mamma aktīvi iesaistās ideju ģenerēšanā un izlīdz lielākos darbu sastrēgumos. «Neesam gan atmetušas domu, ka, esot pilnā sastāvā, varēsim nopietnāk ķerties pie šūšanas lietām. Taču pagādām es nodarbojos ar visiem organizatoriskajiem jautājumiem, bet Dacīte – ar šūšanas darbiem,» saka Liene. Tiesa, idejas, plāni, jaunu produktu prototipi gan topot, esot visām kopā. «Cenšamies vismaz reizi mēnesī organizēt savas sapulces, kur dalāmies savās idejās un plānojam tuvākus un tālākus darbus. Brīnišķīgi ir mūsu kopējie braucieni pie ražotājiem, kas parasti tiek ļoti gaidīti, jo stundās, kas tiek pavadītas ceļā, var izrunāt gan darba, gan bērnu lietas, gan miljons citu jautājumu.» Jautātas, kā

ir strādāt ģimenes uzņēmu- mā, visas atzīst, ka sākotnēji nav nojautušas, cik daudz tas dos savstarpejām attiecībām. «Mēs noteikti tik bieži nesazvanītos un netiktos, ja katras strādātu savā darbā,» saka Līva. «Esam pateicīgas un laimīgas arī par to, ka varam paļauties uz saviem tuvajiem – vīriem, omītēm un mūsu vecomammu. Mums ir vēl vismaz dubults roku skaits, kas, kad nepieciešams, palīdz atvest, aizvest, uzma- ketēt, sastikēt vai uztaisīt.»

Vērtības, kas nemainās

Lai arī lina šķiedra pasaule ir zināma jau kopš senseniem laikiem, tomēr, attīstoties tehnoloģijām, uz laiku tā bija atstāta pabērna lomā, ceļu dodot sintētiskajai šķiedrai. Taču pēdējos gados attieksme pret linu strauji mainās un, pieaugot cilvēku izpratnes līmenim par dabas aizsardzību un veselības jautājumiem, palielinās arī pieprasījums pēc dabiskām

un kvalitatīvām lietām. Arī ķemot vērā sociālās tenden- ces, kas aicina saudzēt dabu, ēst veseligu, mājās gatavotu ēdienu, izvēlēties vietējos produktus, pirkst mazāk, bet kvalitatīvākas lietas, lins kļūst arvien aktuālāks. «Jā, lins, salīdzinot ar citiem audumiem, ir dārgs, taču tas ir arī izturīgāks nekā citi materiāli, noteikti kalpos ilgāk un, to rūpīgi kopjot, izskatīsies skaists vēl gadiem ilgi,» saka Liene. «Joprojām lietojam dzimtas sieviešu darinātās lietas un izmantojam tās kā iedvesmas avotu saviem darinājumiem,» saka Ineta. «Šīs atmiņas ir tik skaistas un emocijas tik dziļas, ka veido mūsu šodienas pamatus. Tie ir mūsu uzskati, mūsu domas par dzīvi, attieksme pret pasauli, cilvēkiem, lietām, darbu, ko darām. Šobrīd, kad dzīve mūs aizvedusi atpakaļ tuvu dzimtas mājām, šīs sajūtas tikai paspilgtinās un mums ik dienas apstiprina, ka tās ir vērtības, kas mums svarīgas.»

Ieteikumi, sperot pirmos solus līna izstrādājumu ražošanā

Sākumā noteikti nav vajadzīgas profesionālās šujmašīnas vai overloki.

Labi der visparastākās šujmašīnas, kas ir daudz demokrātiskākas cenu ziņā. Gludekli gan vajadzētu iegādāties ļoti labu.

•

Lins ir dabisks mate- riāls un uzvedas, kā grib. Pasūtītā krāsa var atšķirties no iepriekš iegādātā auduma baķa krāsas vai paraudziņa. Tāpēc audumiem vislabāk doties pakal pašiem, uz vietas skatīties, vai tonis der vai ne.

•

Iesakām audumu vispirms kārtīgi izmēģināt. Ir gadījies, ka mazgāts lins, kam it kā vairs nav jāsaraujas, tomēr saraujas.

•

Vienmēr pirms griešanas izvelkam diegu, tad uzšūtais maisiņš, dvielītis pēc mazgāšanas un lietošanas nezaudē formu un izskatās tikpat skaists kā tikko pirkts.